5. flokkur 2018/19

Fyrisagnir at skriva til hesar dagar:

hósdag 29. november	**fríggjadag 30. november**	**mánadag 3. desember**	**hósdag 6. desember**
"Hví helt hann, at eg hevði tikið seðilin?"spyr Ólavur "Tað var eg, sum tók hann," sigur Teitur og tekur seðilin upp úr lummanum.	"Tú lýgur," sigur Ólavur. "Hví segði tú einki? Hann mundi dripið meg. Hvat skalt tú brúka nummarið hjá mammu hansara til?"	"Hetta er ikki nummarið hjá mammuni," sigur Teitur. "Eg sat og eygleiddi hasar menninar. Teir vóru ósamdir um okkurt."	Teitur slættar seðilin. Á honum standa tvey røð av tølum. "Hetta eru telefon-nummur," sigur Ólavur. "Tú hevur stolið nummurini hjá mammu hansara.
fríggjadag 7. desember	**mánadag 10. desember**	**hósdag 13. desember**	**fríggjadag 14. desember**
Doyð, tú dugir væl." "Frata," sigur Teitur. Hann hyggur eftir manninum, men hann er horvin. Teitur rukkar seðilin saman og tveitir hann frá sær.	"Hey, bíða eitt sindur," sigur Ólavur. "Har eru eisini nakrir bókstavir á honum." Hann tekur seðilin upp og slættar hann.	"Hatta er bara navnið á mammuni," sigur Teitur. "Nei, hygg," sigur Ólavur. "Her eru tvey nummur. Við hvørt teirra stendur ein bókstavur ...	... Soleiðis skrivar tú ikki nummur ella nøvn. Ein krossur er eisini." "Hatta er bara okkurt klór, sum hann hevur gjørt," sigur Teitur.
mánadag 7. januar	**hósdag 10. januar**	**fríggjadag 11. januar**	**mánadag 14. januar**
"Hatta hevur einki at siga." Teitur stingur seðilin í lumman. "Um eg hitti hann aftur, gevi eg honum seðilin."	Tá ið Teitur kemur heim, tekur hann seðilin upp úr lummanum og kannar hann aftur. Tølini líkjast ikki telefon-numrum.	Oman fyri summi er eitt lítið null. Tað verður brúkt, tá ið tú skrivar stig. Hetta er yvirhøvur ikki telefon-nummur.	Men hvat eru tey so? Niðast er ein krossur skrivaður og bókstavirnir N og H. Hetta líkist onkrum, tú gert, tá ið tú keðir teg.
hósdag 17. januar	**fríggjadag 18. januar**	**mánadag 21. januar**	**hósdag 24. januar**
Menninir sóu ikki út til at keða seg. Men tað kann vera, at hetta er ein gamal seðil, sum teir hava skrivað á.	Teitur leggur seðilin frá sær. Í somu løtu gongur hurðin, og systirin kemur brestandi inn.	"Kann eg læna teldilin hjá tær?" spyr Sigrið. Hon hyggur at seðlinum, sum liggur á borðinum. "Hví hevur tú skrivað krosstøl?"	"Hvat roksar tú um," sigur Teitur illur á málinum. Sigrið skal altíð blanda seg uppí.
fríggjadag 25. januar	**mánadag 26. januar**	**hósdag 27. januar**	**fríggjadag 28. januar**
"Hasi tølini," sigur hon og setir fremstafingur á seðilin. "Hatta eru tvey krosstøl. Eru tey ikki tað?"	"Jú, og hvat um tað?" Teitur roynir at látast sum einki. Hvussu ber tað til, at hon sá tað beinanvegin?	"Orsaka, "sigur Sigrið. "Eg spurdi bara. Tú hevur kanska fjalt ein skatt har?" Tá ið Sigrið er farin, hyggur Teitur aftur at seðlinum.	Hon hevur rætt. Tølini líkjast teimum, pápin hevur á GPS'aranum. Har eru bæði tøl og bókstavir. Hví sá hann tað ikki sjálvur?

mánadag 28. januar	**hósdag 31. januar**	**fríggjadag 1. februar**	**mánadag 2. februar**
Kanska var tað tí, at maðurin segði, at tað vóru telefon-nummur. Tað er okkurt løgið við hasum báðum monnunum. Hann ringir til Ólav.	"Hygga síggj," sigur Ólavur, tá ið Teitur hevur sagt honum frá tí, sum Sigrið hevur sagt. "Vit læna GPS'aran hjá pápa tínum og finna staðið ...	... Har liggur kanska ein sekkur fullur av pengum og bíðar eftir, at vit finna hann." Ólavur flennir og sløkkir telefonina.	Løtu seinni er Ólavur har. Teitur fer eftir GPS'aranum hjá pápanum. Hann skrivar bæði krosstølini. Eina lítla løtu seinni vísir pílurin leiðina.
mánadag 4. februar	**hósdag 7. februar**	**fríggjadag 8. februar**	**mánadag 11. februar**
Teir tveita seg upp á súkklurnar og fara tann vegin, sum pílurin vísir. Man tað vera her í býnum ella langt av leið?	Teir súkkla fram við havnini. Síðan fram við kirkjuni. Tað eru fleiri kirkjur í býnum, men hendan er tann største.	Hendan kirkjan er stór sum ein dómkirkja og stendur á hægsta staði í býnum við útsýni yvir fjørðin.	Teir stríða seg niðaná og steðga við portrið. Uttanfyri standa bara nakrir fáir bilar. Tíbetur. So kunnu teir leita ósæddir.
hósdag 14. februar	**fríggjadag 15. februar**	**mánadag 18. februar**	**hósdag 21. februar**
Teir seta súkklurnar frá sær. Pílurin vísir beint á hurðina inn í kirkjuna. "Vit verða noyddir at fara inn í kirkjuna," sigur Ólavur.	"Kunnu vit fara inn?" spyr Ólavur "Ja, sjálvandi," sigur Teitur. "Øll kunnu fara inn í kirkjuna." Hann letur hurðina upp.	Teir koma inn í forkirkjuna og fara inn í sjálva kirkjuna. Uppi undir loftinum eru stór vindeygu við litaðum glasmyndum.	"Heldur tú, at tað er her?" spyr Ólavur. "Ja, eg rokni við tí," svarar Teitur. Hann heldur GPS'aran upp og fylgir pílinum.
fríggjadag 22. februar	**mánadag 25. februar**	**hósdag 28. februar**	**fríggjadag 1. mars**
Hann flytur seg og vísir á prædikastólin. Men áðrenn teir koma til prædikastólin, vísir pílurin eina aðra leið.	Teir troka seg inn ímillum nakrar stólar. Pílurin vísir á altartalvuna. Men áðrenn teir koma fram til hana, verður skíggin svartur.	"Frata," sigur Ólavur. "Eg helt, at vit høvdu funnið staðið." Teitur ristir GPS'aran. "Hann er sloknaður," sigur hann.	"Múrarnir eru ov tjúkkir. Sambandið við fylgi-sveinin slitnar. Eg rokni við, at tað er her onkrastaðni nær við. Skulu vit ikki leita?"
hósdag 7. mars	**fríggjadag 8. mars**	**mánadag 11. mars**	**hósdag 14. mars**
Teitur fer niðan til altartalvuna. Har eru bara einglar og aðrar myndir. Aftanfyri er heldur einki. Ikki ein stórur sekkur av pengum, sum hann hevði væntað.	Ólavur fer ígjøgnum eina tvørgongd út í eitt annað rúm, sum er við kirkjuna. Hann stígur varisliga á stóru steinarnar á gólvinum.	Steinarnir eru slitnir av mongu fótafetunum, sum gjøgnum nógvu árini eru farin eftir teimum. Á summum síggjast enn nøvn og árstøl.	Í rúminum standa stórar kistur. Teitur heldur GPS'aran upp ímóti hválvinum at vita, um tað ber til at fáa samband við fylgi-sveinin.